

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.13. Vocem meam audiunt. Sicut signum est prædestinari, vocem audire Dei, qui est ipsa veritas, sic est præsciti mendacijs dolisque inhære, prout visio Michaæ declarat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

tota consumatur. *Ad vocem loquela*, *grauis exacte ignis in ea*. Sic legit & interpungit. D. Hieronym. & damnatam illam ætates antiam, in qua tam cito vox illa diaboli operatur. Quoties te conuertis ad Deum, & scelerum tuorum poenitens confiteris, plures elicit actus contritionis, vitæ proponis emendationem, mille voluntas tua floret desideris, usque piissimis, cogitas lamenta poenitentia, pauperi subuenis, adiuuas hospitale: oīua videris spei cœlestis vitæ digne speciosa: verumtamen ad vitæ diaboli voculam: *Ad vocem loquela*. Ad vnicum verbum, quod tibi per os dixit puella adhuc soluta, ad vnum signum, quod tibi significauit, ad vnam loquelam qua te ad lux pellexit venustatis aspectum, ad vnam reprobationem lucri quatuor tetrae orum, ad vnum indicium quo tibi proponit conuenire hanc vel illam honori tuo impendere diligentiam, igne exardescis subito concupiscentia, cupiditatis, ita, vindictæ & appetitus. *Ad vocem loquela*. Caue tibi, ne sis de numero præscitorum. cum ita dispositus sis & paratus ad Satanae vocem audiendam: oues enim Dei diuinam audiunt vocem & accurrunt.

§ 13. Vocem meam audiunt. Sicut signum est prædestinati, vocem audire Dei, qui est ipsa veritas, sic est præsciti mendacis dolisque inhaerere, prout visio Michaa declarat.

32 **A**liud signum, intendit Dominus verbis illis indicare proposito suo cōuenientius quo oues designat, & confirmet Iudæis eos ex illis non esse: *Oues meæ vocem meam audiunt*. Gravem cum illis haberat contentionem: & illi multum suam extollebant dignitatem, dicentes: filij sumus Abraham, de quo multam habuere inter se questionem, & tandem aperte dixit illis Christus: vos Abraham non estis filij sed diaboli, *Vox ex patre diabolo estis*. Probatque illis hoc quia vocem eius non audiebant, nec fidem verbis adhibebant. *Non credidit: quia non estis oves meæ*. Si namque ex illis electis, audiretis vocem meam, quia *oves meæ vocem meam audiunt*.

Christus & diabolus sunt sibi mutuo contrarij: Christus est ipsa veritas. *Ego sum via, veritas, & vita*. Eius verba adeo vera sunt, vt prius terra cœlamque deficeret, quam minimum eorum interiret: & ideo de cœlo descendit in terram, vt eam doceret & prædicaret. *Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, vt testimonium perhibeam veritati*. Hinc collige, quod omnes, qui Dei sunt, audiunt vocem eius. *Omnis qui est ex veritate, audit vocem meam*. Diabolus est ipsum mendacium & fraus, fallax & mendax: pater fraudis & mendacij. *Cum mendacium loquitur, ex propriis loquitur: quia mendax est, & pater eius*. Ex his sequitur quod illi qui filij sunt diaboli mendacium audiunt, & hoc illi quadrat, a que in illis locum habet & mansionem. Indidit ipsa natura (recte D. August.) filius quandam cum parentibus conformitatem: etenim nihil magis conuenit filiis, quam parentum conditiones: leuculo receris edito accrescunt vngues, fortitudo & parentum suorum pectoris robur: agno statim excreuit alba blandaque lana, qualis est ovis, ex qua gignitur: lupo nihil magis conuenit, quam voracitas: cum hæc sit parentibus illius naturalis. Veritas Deo est naturalis: etenim est veritas per essentiam: vnde nil magis eius quadrat filiis & eis fixius inhæret, quam veritas. *Omnis qui est ex veritate, audit vocem meam*. Sed nec aliquid est, quod filiis diaboli magis conueniat, quam illud, quod ipsi adeo proprium est, & malitiæ suæ naturale, sicut mendacium, quandoquidem proferre mendacium, sit naturale daemoni.

Hic attende signum ouium Dei hoc esse, vt amice sint veritatis, hanc audiant, hæc illis inhaereat, hæc apta conueniat: nunc autem vt cognoscas, verum ex illis sis, perpende num veritatem frequentes vel mendacium: verum tuus agendi modus simplex sit, & candidus, sicut ouium, vel subdolos & fraudulenti: quod si ita sit time, ne sis de numero Præscitorum. Iudæos attende in quibus D. Ioan. nos talium proponit imaginem: quam pleni sunt duplicitate verbis subdolis, & astutis intentionibus. *Circumdeverunt eum Iudæi dicentes: Si tu es Christus ille nobis palam*. Circumdeverunt eum, quasi illum vellet apprehendere, & fraudibus irretire: quod iam impossibile est, vt nobis elabatur. *Coronaciogunt illum admirabili, quia reprobus oīua*

I. Christus & diabolus sibi sunt contrarij: Christus veritas, diabolus mendacium. *Ioan. 18. 17. 10a. 3. 44.*

Lib. cont. Mendac. c. 4.

Ioan. 18. 37.

II. Iudæos fallacia.

D d d d Saul

Saul Dauidem circumcingebat : etenim co-
p. 23. piis suis Dauidem in monte sic concluso-
rat, ut nec in vnam, nec in alteram desle-
te partem posse videretur, nisi cum passeri-
bus iustum per acra alis instructus euola-
ret : Quosque animam nostram tollis, &c.
Euge Domine, simus amici, & pacifice
questionem nostram dirimamus : sanum
est nobis desiderium, & opinio, quam de te
habemus, adeo præclara est, ut animo
proposuerimus ea sequi, quæ nobis indica-
ueris, Non inferiora de tua credimus vitæ
sanctitate, quam de moribus Ioannis Bap-
tistæ, nam cum tanta fulgeret opinione san-
ctitatis, ut multi eum esse Christum opina-
rentur, tandem conclusimus illum accedere,
quatenus ex ore suo nobis veritatem, sicut &
fecit, explicaret.

Opera tua cernimus admodum prodigio-
sa, & doctrinam tuam intelligimus supra
modum admitandam, unde populus hæ-
ret anxius, vtrum tu sis Messias, vel non :
& toties quoties te de hoc percunctati su-
mus, respondes metaphorice, & verbis equi-
uocis, adsumus animo parati is, quæ dixe-
ris consentire, & tantum expectamus ut a-
perite nobis loquaris, ne nos (amabimus)
detineas suspensos : Si tu es Christus dic nobis
palam.

Notandum ex D. Augustino proprium
fuisse Iudæis vocare Christos ipsos Reges
& Sacerdotes : etenim Christus vultum si-
gnificat, & apud Iudæos Sacerdotes tan-
tum & Reges vagebantur, quia vero scie-
bant quod Messias, quem expectabant, fu-
turus esset supremus Rex, & summus Sacer-
dos : nomen magis commune, quo illum
declarabant hoc erat, Christum eum appel-
labant. Hoc nomen in illa gente per illas lit-
teras & sciebatur, & expectabatur : nam nul-
la alia gens Reges & Sacerdotes suos Christos
habuit, & vocant : quorum significatam
unctionem cessare fas non fuit, nisi eum ille
venisset, qui in eis prænuñciabatur. Sic enim
Iudæi non erant Christes sui, ut tamen omnium
sperarent, per quem liberarentur. Itaque no-
mine illo prolato absolute significabant Mel-
siam, qui Rex futurus erat eminentissimus,
& Sacerdos supremus : vnde perpendit D.
Augustinus, quando legatos suos ad Ioannem
destinavit, ut interrogarent eum an Mel-

sias esset, percunctati sunt, an ipse esset
Christus ; & D. Petrus D. Andreas & D.
Philippus quando in principio Saluatorino-
stro occurrerunt, dixerunt Nathanaeli : Inue-
nimus Messiam quod est interpretatum Chris-
tus : & quando tempore passionis suæ con-
gregatis omnibus in concilio Sacerdoti-
bus & Principibus, ab eo ipsi conati sunt
extorquere, ut publice fateatur vtrum Mel-
sias esset hoc modo interrogant : Si tu es
Christus, dic nobis. Hoc igitur est quod mo-
do dicunt, si tu es Christus hoc est Messias
quem expectamus, Rex supremus, qui
nos sit liberaturus, & summus Sacerdos,
dic nobis palam : etenim nihil aliud expecta-
mos.

Nobiles illi & milites Ducis Iehu tan-
ti illum faciebant, ut quam primum ipsis
asseruit, quod diuino esset ordine victus
in Regem, omnes abiecis pallijs & ad
pedes eius prostratis, eum ut talem adora-
uerunt (ceremonia hæc erat illo tempore in
tali frequens occasio) idem & nos sumus
præstaturi.

Quid conquæreris quod te, ut talem non
veneramur & accipimus si nobis aperte mi-
nime loquaris : Vah proditores, filij dia-
boli præfectorum & reprobatorum exam-
plar, omni dolo & usquitia duplices : ete-
nim vos probe nouit, qui, quasi vos præ-
fens aspiceret sic ait : Mellis sunt sermones
eius super oleum, & ipsi sunt iacula. Quod o-
leum adeo suauis & blandum quod verbis
his posuit equiparari Noueris igitur pectus
eorum esse phæretærum sagittarum, quibus
cor illi transigere moluntur. Non veritatem
desiderabant (inquit D. Augustinus) sed calum-
niam præparabant. Circumdederunt eum, ut
suo iudicio, laqueum non posset effugere.
Circumdederunt eum, vel hic nobis respon-
debit affirmante, quod ipse Rex sit Mel-
sias, vel nobis respondebit eo modo, quo
Baptista respondit quod non sit Christus,
vel nos repellat, dicendo, se nolle nobis
respondere : quod si dixerit : vobis nolo re-
spondere, dicemus, quod iniuste conquæ-
tur, quod non faciamus illud, quod ipse di-
cere non vult interrogatus. Si dixerit : non
sum ego Christus, opinionem erademus
quam in populo habet, quod Christus sit :
quandoquidem ipse saniora docet, Si di-

III.
Quid
Christi
nomen
signifi-
cet.

D. Aug. 1.
1. cor. 1.
Falsum
e. 4. &
1. 1. c. 2.
T. 6.

Ioan. 1. 41.

Luc. 2. 66.

33

IV.
Iudæi
calum-
niam
Christo
parabant

D. Aug.
tract. 48.
in Ioan.
circa fi-
nem T. 98

xciij

Et ait, ego sum Christus, ad manum habemus, quo perdamus illum, apud Imperatorem accusando, vel Pilatum præsidem, obediendo: ut rem serio pendat, hominem hunc iactare se ut supremum Regem: proinde cauendum ne vexillum contra Cæsarem erigat seditiosus.

Rom. 12.
de inuidia

O diaboli filios, qui sub comiciis his verbis mendacia vestra, & traditiones occultatis. Composuit D. Basil. luculentissimam homiliam de inuidia atque inter alia, hoc asserit de illa, quod principalem habeat filiam, dolosum duplexque mendacium: cum enim illa sit ignaua, & vecors, vel itque nocere aliis, nec aperto hoc agere Marte præsumat, fraudibus id conatur effecere deceptiois: Et hinc intelligitur, quod diximus, dominum asseruisse de diabolo, quod pater esset fraudis & mendacij: cu a prima fornax & confactorum inuidia, peccus fuit Sarana: ut alias exarauimus: & cum ille vecors sit, & imbellis animi, qui aperte nullum aude impugnat, ad fraudes confugit & constat mendacia, quibus procedit hominemque aggre ditur.

V.
Diabolus mendacius omnia peragit.

Creatur Deus primæ uos nostros parentes donis & gratis eminenter instructos, ut sedes illas impleant, ex quibus Lucifer eiusque consortes exciderunt. Quam primum illos vidit in paradiso, feruentiori cepit contra illos inuidia stimulari. An ergo vilissimi illi terra cespites ad tantam attollendi sunt, quam nos perdidimus, altitudinem? Perdere conatur illos, nec hoc aperte præsumit: etenim illum ad malas aues pro merito reiecerent. Imperator suum fraudibus aggreditur & mendacis, eo sine præsidio sibi sumpsit animal astutissimum nempe serpentem. Sed & serpens collidit erat cunctis animantibus

Gen. 3. 1.

Sup. 1. 24.

VI.
Inuidia vitium diabolo proprium.

Hoc idem hodie faciunt eius filij, atque in hoc cognosces, si Spiritui S. credis, quinam illi sint: Imitatur eum qui sunt ex parte eius. Multorum pater filiorum est diabolus: sed potissimum eos esse sentio, cum D. Basil. liquidos & inuidos: est etenim inuidia semen

proprium ex quo illos excludit si similes.

Illi rabie liuidi proximum suum innectere desiderant, nec facie ad faciem & aperte præsumunt accedere: nam inuidia, quantum crudelis est illi, qui ea torquetur, tantum imbellis est contra eum, in quem commouetur: vnde ad constatorum dolorum fraudumque confugiunt. Illos hic considera, quibus Christus dixerat. Vos ex patre diabolo estis, & desideria eius vultis facere. Iste statim in mundi primordio tabescens inuidia mortem hominis machinatur, fraudes innectens dolosas, & mendacia fingens, infernalis ille homicida erat ab initio, hoc ipsum vos agit. Diabolica contra Christum ardebant inuidia dum magnam eius apud vulgus audiunt opinionem, videntque reuerentiam, quam sibi ex operibus conciliauerat, sic ut cum totus sequeretur mundus: hinc illud eum occidendi desiderium. Aperte non audent eum aggredi: etenim timebant plebem, magnumque illud nouerant fore flagitium, quodque totus in eos pro Christo mundus, insurgeret: idcirco ut filij diaboli verbis videntur implicitis & captiosis, quæ blanda videntur, suauia, & magnam Christo submissionem demonstrant: intus tunc autem erant sagittæ, quibus eum confingere conabantur.

Ion. 3. 4.

L. 3. Mor. c. 12.

Illos considera, cum D. Gregor. quales accedunt, quam duplicibus & dolosis Christum verbis alloquantur. Quousque animam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. O quam formosus verborum apparatus? Eia Domine, familiariter agamus & amice, nolimus amplius nos illi opponere, quod de te clare manifestatur: Si tu es Christus, dic nobis palam. Quanta verborum elegantia! quam solidam videntur adferre rationem: talis mea sit salus, qualis secundum apparentiam, iusta est vestra petitio. Porro quæ peior potest esse petitio, quam hæc, quæ sub hoc pallio delitescit: ad viuum illos depinxit Isaias, teste D. Gregorio hanc proditorum colluuiem inultus. Ibi cubauit lamia & inuenit sibi requiem. Lamia dolum significat, & dupliciter. Est etenim animal vultu muliebri formosum, adulatorium, & applaudens, ut nonnulli placere velle videatur & ab blandiri: in se autem est animal, atque sub illa

Ps. 32. 14.

VII.
Iudæi lamia: cōparantur fraudulenti.

illa facie cor occultat trigide crudelius : noe, enim intendit aliud, quam illum ipsum cui blanditur, in froita parietque de- cespere. Talis erat maleficus ille po- pulus. In illis cubabat lamia frouis, & suspiciat : nec enim aliud cogitabant, aut aliud intendebant, de quibus satis abunde sacra scriptura, contra quos ut tales Deus amarius expollulat.

34 Nunc illos attendamus filios diaboli, symbolum Præscitorum; quam formosam, gratamque præferunt faciem: sed quam maledicto corde seviunt: *Circumdederunt enim*: congrue dicere licet Salvatore, ex- mente D. Gregorius cum Davide: *Circum-*

D. Gregor.
Hom. 9. in
Eze. b.
Ij. 17. 12
VIII
Similiter
& spi-
bus.

Ej. 14. 1.

dederunt me sicut apes. Habet apes mel in ore & acul unum cunctisum. Nota symbolum præ- scitorum. Porro Domine mi, oves tuas quales sunt? *Oves meæ vocem in unum audiant.* Si simpliciter & sine ulla tractant duplicitate veritatem. Intendebat David à Deo in- quirere, quinam essent prædestinati, & unde dignosci posset de quo tale quid diceret consistere: quocirca ad Deum recurrit, ut hoc sibi revelaret etenim hoc ille solus, qui novit, potest aperire. *Domine quis habitabit in tabernaculo tuo. Qui quis requiescet in monte sancto tuo.* O David, hoc est, quod ipse de me scire & opere desidero: uti um sim cælo prædestinatus. virum illud sim in- gressurus: & quandoquidem à Deo illud in- quitas, videmus. quid tibi respondeat. *Qui loquitur veritatem in corde suo: qui non egit dolum in lingua sua.*

Speciare videtur, ut notat D. Basilius an- tiquum tabernaculum, strictissime conclu- sum, quod nullus, nisi summus sacerdos, in- grediebatur vestibus ornatus ut pretiosissi- mis, ita mundissimis: inter istas autem eminebat super pectus eius rationale, quod erat lamina quædam aurea, cui verbum hoc erat insculptum: *Veritas q. d. huc non ingre- dietur, nec ingressus concedetur illi qui ve- ritatem non loquitur, & simplicitatem.* Quoniam hoc declarare voluit Angelus D. Ioan. si pernam demonstrans illi civitatem, in qua regnat veritas, & quæ à Deo per Zachariam vocatur: *Civitas veritatis*: cum autem D. Ioan. sine præoptaret, quibus illam ingrederetur, respondetur illi: *Non intrabis in eam aliquid conquiriturum, &c. Facies*

Hom. in
Ej. 14.
IX.
Sacerdos
eui in la-
mano ge-
re. et
scriptum
veritas.
Zach. 8. 3.
Apo 27.
27.

mendacium, nisi qui scripti sunt in libro vite Agui. hoc est soli prædestinati q. d. nihil illis magis alienum quam mendacis, dolis, & fraudibus irreti.

Ut optior casum illum tangit ostendit quem sacrum refert eloquium. Gra- titer Deus peccatis impissimis R. g. s. A. hab irritatus eius meditatur punitio. et hoc hoc supplicium suo revelat Propheta Mi- chæa visione quadam admiranda: nam rap- tus spiritu in cælum inuenerat Deum throno suo residentem cum non cunctisque cælestes spiritus, & innumerabiles illos Angelorum exercitus illum circumagentes ac circum- stantem, quosdam eorum ad dextram, & ad sinistram alios, quem sic Deus affatur: decrevit, conclusum est, regem illum punire sacrilegum, ut descendens in prælium superiret, [a] & querendo lanam ipse con- deat. rj. cia igitur ex omnibus vobis hic ad- stantibus. *Quis decipiet Achab Regem Israel ut ascendant & cadat in Ramoth Galaad? Au- dit Michæas omnes illos angelicos spiri- tus Deique milites varios obicietes mo- dos decipiendi Regem, at nullus eorum po- tuit fraudem dolique componere. Permi- sit Deus, ut inter illos malignus adisset quidam spiritus, ingreditur hic & ait: hoc me nemo fecerit apertus: illum mihi tra- de, & actutum illum rebus dolisque in- tricauero: Ego decipiam illum Cui Deus: qua ratione hoc effectus? In mundo multi sunt mihi ministri, qui aliud nihil nisi decipulas fraudesque moluntur: ego ex his v- num incitabo, & duobus verbis quatuer concludet mendacia: ac si geis se Regis contumodo consulere rebus delusum im- plicabit. Respondit illi Deus: v. de age: etenim facultatem tibi ad hoc concedo plenariam. Quis non stupeat, inter tot Angelos tanta sapientia præclaros, tanto illustres intellectu, ut eorum min- imus plus nouerit quam inquam intellexit Salomon omnesque Philosophi: qui ino- quam omnes homines capiunt, & dae- mones quantumvis sint fallaces, nullum inueniri qui possit componere mendacium, fraudem nequiter dolumque consingere? Quod- que in hoc plus neuerit vel parvus diabolus quam omnes illi licet simul adunati? Quis igitur plura capit, diaboli, an Angeli? Plura*

X.
Achab à
pseudo
Propheta
fraudibus
irretitus
occiditur

(2) yendo
por lana
quæ de
traquil-
Lido.
4. Reg. 22.

XI.
Dæmo-
nes non
Angeli
norunt
fraudes
nequiter.

norunt Angeli præsertim cum ad eorum naturalem scientiam adiungatur scientia gloriæ quæ tanta est: vt plura nouerit ille qui minimum possidet gloriæ gradum: quam ceteræ omnes creaturæ, licet inter illas Lucifer annumetur qui in scientia naturali reliquos omnes antecellit.

XII. **A** celo exulat omne mendacium.

Apo. 14. 5. **H**oc est quod dico quod ab illa ciuitate ita procul ab sit omne mendacium, sique adeo proprium illius incolis profari veritatem: vt licet omnes in vnum conueniant eius incolæ, componere non possent vel vnam decipulam aut vnum proferte mendacium. Huic facis conuenit quod Angelus D. Ioanni demonstrauit vidit enim hic agnum in montis vertice & cum eortubam innumerabilem, cui cum Angelus exponere vellet quinam essent isti, sic ait: *In ore ipsorum non est inuentum mendacium.* Habes hic conditiones eorum qui eò ascendunt: vt in eis nullum arguatur mendacium, nec in ore duplicitas: quod fieri sic oportebat: iam enim audierat Diuus Ioannes præconem Angelum exclamantem, dum illi supernam hanc proponit ciuitatem: *Fortissimis qui amat & facit mendacium.* Te ipsum per hoc signum examina, & vide num omis sis Deipendente vtrum amicus sis veritatis, ipsaque in te requiescat & cum omnibus illam loquaris. Bone Deus: hoc concessio, heu quot suam possunt timere reprobationem, si ad hoc attendentur iudicium. Quale est tuum sine fraude negotium? Quid procuras amplius, quam pauperem iurare cui sanguinem exlugas inuisibilem? Tu vero quid animo facis feruentiori, quam innocentem decipere puellam, tuis studens ganeo voluptatibus, quam falsiloquis mille decipis promissionibus sicut serpens Enam seduxit infernalis:

1. Ioa. 3. 12. **Q**uid maiori laboras efficere sollicitudine quam mille protestari blanditiis, & exaggerationibus, quod illam vna charitatem habeas, illique velles animam eripere. Aptè dicere potuit Diuus Ioannes. *Mundus totus in maligno positus est.* Quod aliqui interpretantur: in maligno in dolo quod sci. mundus totus fingendis mendaciis, dolis, fraudibus & proditiionibus occupetur. Hæc ciuitatem in qua moramur, quam appositè de te dixisse potuit Propheta regius, quod de alia dixerat: *Non defecit de plateis eius vsura & dolus.* Plena sunt fraudibus fora tua, foenerationibus, vsurisque pallatis. Hanc perambula basilicam: deinde illa perambula prætoria percurrere tribunalia, procellus illos criminales & ciuiles *Hieron. Bapt. de Lanuz. Tom. III.*

attende, plateas visita in quibus sibi sedem dolus fixit & mendacium. An esse vis ovis Dei? Primum est vt amicus sis veritatis & simplicitatis. Hæc etenim prima est, quam Apost. nis inungit qui Christum induunt, & illius esse desiderant. *Deponentes mendacium, loquimini veritatem vnusquisque cum proximo suo.*

§. 14. **V**ocem meam audiunt. Iudicium est prædeterminationis interrogare eum simplicitate ad audendam veritatem: & reprobationis cum fictione querere tantum ad suum inuentum, sicut illi. *Optimo corde percunctare, monente te Spiritu S.*

Attentius hæc Christi verba perpendens: *35* **Q**uis mea vocem meam audiunt. Inuenio & aliud hic signum contineri prædestinatorum, quod cum in his non reperitur, illos Iudæorum Diu. Ioannes nobis vt symbolum proponit præ-interrogando: *Si tu es Christus, dic nobis palam.* Ollen-deus illis quod cordis intelligeret duplicitatem & vitium eorum perversitatem, qua accedunt tas. & interrogant, non vt veritatem audiant & discant, sed vt ipsis pro voluntate suoque desiderio respondeat, ita vt ex responsio eius ansam accipere possint eum occidendi. Percuntantur eia, Domine solue dubium nobis, quo tenemur suspensi circa tuam personam, *dic nobis palam*, amone larnas, tolle metaphoras, si tu es Christus. Videtur eorum petitio consona rationi: quan diu enim legatus claris illis non responderet, quibus interest illum vt talem recipere, dicendo quis sit, non vacat ratione, si illum non respiciant, aut vt talem habeant, nec iusta ille potest ad hoc adferre querimonias. Intelligimus (aiunt illi) quod te proponas vt Messiam in concionibus tuis populo propositis. Hoc parum ad rem pertinet: non enim ad populum spectat vulgarem hæc examinare, nec vt talem te recipere: vt enim vulgus est, potius illi dat occasionem, vt volendo te recipere tanquam Messiam seditionem commoueat insolentem, qua omnes percamus. Nobis incumbit, qui principes sumus, & superiores, primario recipere Messiam, illumque vt talem populo proponere: hoc enim prædixit Dauid: *Suspiciant montes pacem populo, & collis in-bstitiam.* *1. Sal. 72. 3.*

Quando Baptista Ioannes cursum suum inchoauit, multi de populo Messiam illum esse ediderunt.

E e e e e d d d d d